

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про нову підозру та зміну раніше повідомленої підозри

м. Київ

«18» липня 2023 року

Слідчий 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України лейтенант юстиції Семенюк Вікторія Тарасівна, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202300000000340 відомості про яке 10.04.2023 внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 332-1, ч. 1 ст. 332-2, ст. 436, ч. 3 ст. 436-2 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри за ч. 3 ст. 436-2 КК України та повідомлення про нову підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених, ч. 1 ст. 110, ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 332-1, ч. 1 ст. 332-2, ст. 436, ч. 3 ст. 436-2 КК України, відповідно до ст. ст. 2, 9, 36, 40, 42, 276-279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Лебедєва Артемія Андрійовича,
13 лютого 1975 року народження,
уродженця м. Москва, Російська
Федерація, зареєстрованого та
проживаючого за адресою: Російська
Федерація, м. Москва, пров. Б.Головін,
буд. 10, кв. 13,

про зміну раніше повідомленої підозри від 17.02.2023 про вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України, а саме: виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься заперечення тимчасової окупації частини території України, з використанням засобів масової інформації;

та про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, а саме:

- у вчиненні сприяння діяльності терористичної організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України;

- у порушенні порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України з метою заподіяння шкоди інтересам держави, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-1 КК України;

- у незаконному перетинанні державного кордону України з метою заподіяння шкоди інтересам держави, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-2 КК України;

- у виготовленні та розповсюдженні матеріалів, що містять публічні заклики до агресивної війни, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 436 КК України;

- у виготовленні, поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатою у 2014 році, заперечення тимчасової окупації частини території України, вчинені повторно, з використанням засобів масової інформації., тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України;

- у поширенні публічних закликів та розповсюдженні матеріалів із закликами до вчинення дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено дану організацію. До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, усі члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні

справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у ст.ст. 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН № 3314 (XXIX) від 14.12.1974 серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового або іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва у Європі від 01.08.1975, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як

верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Відповідно до п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 російська федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництву у Європі від 01.08.1975 поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до п.п. 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одній та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

Відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки та співробітництву в Європі, Україна та російська федерація 31.05.1997 уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та російською федерацією (ратифікований Законом України № 13/98-ВР від 14.01.1998 та Федеральним Законом російської федерації № 42-ФЗ від 02.03.1999). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного

врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Згідно статті 6 Конституції України, державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Стаття 69 Конституції України зазначає, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статті 85 Конституції України, призначення всеукраїнського референдуму з питань, визначених статтею 73 цієї Конституції, належить до повноважень Верховної Ради України.

Відповідно до ст. ст. 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, АР Крим є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, у березні – квітні 2014 року в Луганській та Донецькій областях Україна розпочалася збройна агресія російської федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської та Донецької областей та порушення територіальної цілісності України.

За поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, 07.04.2014 на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України 13.04.2014 виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу «Про визнання РФ державою-агресором», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано російську федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку.

Надалі, 22.02.2022 президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Російська федерація 24.02.2022 відкрито вторглася в Україну, коли її збройні сили о 03 год 40 хв перетнули державний кордон у Луганській області.

Того ж дня, 24.02.2022, о 04 год 30 хв за київським часом президент російської федерації, виступаючи на центральних телеканалах російського телебачення, оголосив про проведення на території України так званої «спеціальної воєнної операції» з метою нібито «демілітаризації та денацифікації України». Відразу після цього збройні сили російської федерації, що діяли за наказом керівництва російської федерації та збройних сил

російської федерації, почали наносити ракетні удари по всій території України, у тому числі неподалік від м. Києва.

При цьому підрозділи збройних сил та інших військових формувань російської федерації здійснили окупацію ряду населених пунктів на території України, що супроводжувалось застосуванням бойової авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

У зв'язку з цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який у подальшому Указами Президента України № 133/2022 від 14.03.2022, № 259/2022 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022, № 58/2023 від 06.02.2023, №254/2023 від 01.05.2023 неодноразово продовжувався, востаннє до 18.08.2023.

У цей час приблизно 3-4 березня 2022 року підрозділи збройних сил та інших військових формувань російської федерації здійснювали спроби окупації міста Енергодар, використовуючи при цьому різні види озброєння та не дотримуючись норм Женевської конвенції 1949 року, однією з учасників якої виступає і російська федерація. Не зважаючи на норми міжнародного гуманітарного права, військовослужбовці РФ 04 березня 2022 року окупували територію міста Енергодар та відокремлений підрозділ «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом», де розмістили свою техніку та особовий склад.

Незважаючи на те, що частина території України незаконно контролюється терористичною організацією, т. зв. «донецькою народною республікою» (далі - «ДНР»), у громадянина російської федерації Лебедева Артемія Андрійовича, 13.02.1975 року народження, який, серед іншого, є медійною особою - блогером із широким колом глядачів і читачів, що виготовляє і поширює (розповсюджує) у всесвітній мережі Інтернет (всесвітня система сполучених комп'ютерних мереж, що заснована на комплекті Інтернет-протоколів) матеріали публічного комунікативного характеру, у невстановленому місці та невстановлений час, але не пізніше 13.07.2022, виник та сформувався стійкий умисел, спрямований на виготовлення та поширення на відеохостингу YouTube, серед необмеженого кола користувачів, матеріалів, у яких міститься заперечення тимчасової окупації частини території України країною-аресором: російською федерацією.

З цією метою на початку червня 2022 року (точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) Лебедев А.А., діючи умисно, з метою виготовлення та подальшого поширення у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалів у яких міститься заперечення тимчасової окупації частини

території України, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, а також те, що зі змістом його відеоматеріалу, може ознайомитися необмежена кількість осіб, незаконно потрапив на тимчасово окуповану територію України.

При цьому Лебедев А.А. незаконно переткнув державний кордон України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, за допомогою представників країни агресора та псевдовладних утворень терористичної організації «ДНР», з метою заподіяння шкоди інтересам держави, та порушив порядок в'їзду на тимчасово окуповану територію України.

Реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, перебуваючи на території Донецької та Запорізької областей, сприяючи своїми діями окупаційній владі країни агресора та терористичній організації «ДНР», і діючи за їх дозволом, Лебедев А.А., серед іншого незаконно відвідав тимчасово окуповані міста Донецьк, Маріуполь Донецької області, Мелітополь, Енергодар Запорізької області та територію об'єкта зі спеціальним статусом безпеки – відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

При цьому певні свої дії та висловлювання під час відвідування тимчасово окупованої території України він фіксував на фото-, відеозаписуючі пристрої, з метою їх подальшого поширення мережею Інтернет серед необмеженого числа осіб.

У невставленому досудовим розслідуванням місці та час, Лебедев А.А. з віднятого фото та відео матеріалу впродовж незаконного відвідування тимчасово окупованих територій України виготовив відеорепортаж, тривалістю 51 хвилина 25 секунд, російською мовою, у публіцистичному стилі, із назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» (рос.), який 13.07.2022 поширив у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=EXGFmGwS2Xs&t=1s>, який станом на 19.10.2022 переглянуло 2366660 користувачів.

Зокрема, поширений Лебедевим А.А. відеоматеріал наочно відображає та описує його подорож тимчасово окупованою територією України, а саме містами Маріуполь і Донецьк Донецької області, а також містами Мелітополь та Енергодар Запорізької області, а також об'єкта зі спеціальним статусом безпеки – відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

Причому, Лебедев А.А., позиціонує себе як мандрівника, не пов'язаного з політикою, а створений ним інформаційний продукт – «об'єктивним матеріалом», усвідомлюючи незаконність та протиправність своїх дій, бажаючи уникнути передбачену законом кримінальну відповідальність, у відеоматеріалі зазначає, що *«причем из всех людей, которые есть в этом списке, я единственный человек, который не военный, не политик, не чиновник, и не какой-то государственный служащий. Я обычный дизайнер и*

путешественник» (рос.); «Но я не тот человек, который пишет историю. Я тот человек, который историю наблюдает глазами, потому что одно дело рассказывать про новости, а другое оказаться в центре этих самых новостей. Центр новостей выглядят вот так: «россия здесь навсегда» (рос.).

У подальшому, діючи в інтересах країни агресора та сприяючи терористичній організації «ДНР», Лебедев А.А. у своєму матеріалі із назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» свідомо зауважує, що для подорожі на тимчасово окуповану територію України рекомендовано позначити машину латинською літерою «Z» задля маркування «своїх»: *«Дальше рекомендуется свою машину украсить буквами «Z» для того, чтобы они не сильно выделялись среди всех окружающих машин. Это такое опознавательный знак «Свои»; «Если в Москве у нее есть какие-то коннотации не очень приятные возможно для некоторых людей это на юге отношения к этому; абсолютно другое. Там это выглядит как просто маркировка своих» (рос.).*

Також, коментуючи середовище на окупованій території України, Лебедев А.А. свідомо висловлює тезу, беззаперечного характеру про приєднання південних областей України до російської федерації: *«Очень много рекламных щитов статусе «россия здесь навсегда» Просьба убрать от экрана жителей Украины, потому что им может быть больно, но, конечно, теперь ситуация полностью изменилась. И, если в феврале, еще было непонятно, что будет происходить, то сейчас уже понятно абсолютно и однозначно: все южные украинские области будут присоединены к россии точно так же, как был присоединён Крым. Можно как угодно к этому относиться, как угодно это обсуждать, но, собственно, то, что когда-то было россией и 30 лет я не было теперь снова станет россия. Конечно, я уже слышу как разрываются пердаки и люди просто сидят и говорят: «как можно говорить такие ужасные страшные имперские вещи?». Но я не тот человек, который пишет историю. Я тот человек, который историю наблюдает, и докладываю объективно о том, что вижу своими глазами, потому что одно дело рассказывает про новости, а другое дело оказаться в центре этих самых новостей. Центр новостей выглядят вот так: «россия здесь навсегда» (рос.).*

Розповідаючи про Маріуполь, Лебедев А.А. свідомо, діючи умисно, звинувачує українських військовослужбовців, які там здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі й стримування збройної агресії російської федерації, в облаштуванні власних бойових позицій у жилих будинках та прикритті мирними мешканцями: *«Сначала шли интенсивные бои внутри города. Потом весь город «ухайдокали» и соответственно все, кто воевал сидя в жилых домах, прикрываясь мирными жителями, они все слились и убежали в сторону «Азовстали» который находится сбоку от города. Соответственно, когда город был зачищен, все остатки всех бойцов спрятались на территории «Азовстали» которая сама по себе очень нехилое такое предприятие размером с небольшой город» (рос.).*

Одночасно, Лебедев А.А. у своєму відеоматеріалі, описує події на металургійному комбінаті «Азовсталь» під час бойових дій у Маріуполі

Донецької області навесні 2022 року зокрема, «что первым людям не разрешали уходить с комбината «Азовсталь»...»(рос.) та вказує на те, що українські військовослужбовці були для цих цивільних небезпечними: «Едем дальше на другой конец комбината. Надпись на стене «Дети, гражданские 50 человек». На веревке остались детские вещи. Будем надеяться, что все эти дети вышли и теперь у них все хорошо и они в безопасности. Потому что мы знаем, что в конечном итоге бойцы АЗОВа устали сидеть. У них стали заканчиваться силы и ресурсы. Киев им никак не мог помочь. Кормил их исключительно обещаниями. Там начались естественно внутренние всякие проблемы, свары и т.д. Потому что АЗОВцы не хотели кормить ВСУшников и там много всяких разных человеческих трагических историй, которые в соответствующих пабликах можно прочитать и посмотреть. У всех этих людей взяли интервью. Они много чего интересного рассказали. Женщины и дети, которые были никак не виноваты. Половина из них родственники тех, кто работал на этом комбинате. Половина какие-то местные окрестные жители, которые просто спрятались бомбоубежище. Как мы знаем, первым делом их спасли, как только такая возможность появилась, потому что первым людям не разрешали уходить с комбината «Азовсталь» и просто стреляли в спину и говорили смотрите это вот русские солдаты вас убивают. Поэтому их использовали в качестве живого щита, в качестве заложников и они там несчастные сидели два месяца в подвалах в самых разных зданиях, а бомбоубежим там в этом комбинате простодох...ща» (рос.).

Лебедев А.А. проводить аналогію між стандартними (шаблонними) голлівудськими фільмами та подіями на «Азовсталі» під час воєнних дій у Маріуполі 2022 року: «Здесь все в одном подвале, также есть огромное количество всяких сожженных пистолетов, огромное количество патронов и огромное количество разбросанной одежды. Здесь находилась я думаю несколько сотен человек. Зрелище конечно абсолютно ужасающее. Очень похоже на финальные сцены в разных фильмах когда злодеи запираются на какой-нибудь промышленной территории и дальше приходят хорошие ребята которые ценой своей жизни его из этой самой промышленной территории отправляют на тот свет. Здесь прям ровно как в Голливуде все и происходило. В течении двух месяцев просто здесь был ад на земле и те люди, которые в результате не погибли и выжили слава богу что они хотя бы остались живы в плену» (рос.).

При цьому, Лебедев А.А. заперечує загибель п'ятисот цивільних людей у сховищі (укритті) у Маріупольському театрі: «Выглядит он очень театрально, потому, что фигуры, которые стояли на фронте так и остались стоять, а задняя часть театра обрушилась. Как мы помним люди много спорили о том, в результате чего произошло это обрушение то ли АЗОВцы туда занесли какие-то мешки с гексогеном и для того, чтобы это здание взорвали какой-то момент зачем-то эти мешки подорвали, то ли на это здание упала бомба с самолета. В любом случае рассказы о том, что здесь в подвале погибло 500 детей не соответствует действительности, во-первых, потому что подвал

наполовину целый, а та часть подвала, которая была засыпана, говорят, что там было пять человек. То есть перед тем, как на это здание упала бомба или, взорвались мешки со взрывчаткой. Людей отсюда все-таки вывели и это хорошо» (рос.).

Розповідаючи про функціонування магазинів та аптек у м. Маріуполі, Лебедев А.А. тимчасово окуповані території України свідомо називає «звільненими областями»: *«Работает несколько магазинчиков. Есть аптека. Все цены уже и в рублях, и в гривнах, при этом в разных освобожденных областях курс разный. В Мариуполе курс 1 к полутора, а в других местах есть, например курса один к двум» (рос.)*, і таким чином, вказує на позитивну конотацію окупації, здійсненої Російською Федерацією внаслідок її збройної агресії проти України.

Лексема «освобожденный» (рос.) повторюється поряд з найменуванням Донецької області як «Донецької народної республіки»: *«Для удобства перемещения у нас было два пропуска: один пропуск на беспрепятственный проезд в период действия комендантского часа по ДНР, а другой пропуск давал проезд по освобожденной территории донецкой народной республики» (рос.)*.

Згадуючи у поширеному матеріалі готель у Донецькій області, Лебедев А.А. висловлює тезу беззаперечного характеру про гарантоване входження Донецької області, позначеної так званою «ДНР», до складу російської федерації: *«Жил я в гостинице PARK INN BY RADISSON. Я уже был в ДНР в 2016 году и тогда была удивительная ситуация поскольку эта гостиница американская, она находится формально является юридическим лицом украинским, а находится на территории ДНР. Поэтому она как бы в рублевой зоне. Поэтому мне начислили баллы RADISSON. Мне выставили счет гривнах и взяли тогда оплату в рублях. Сейчас Украины и Америке здесь нет. С ними уже попрощались. Сейчас эта территория ДНР, которая совершенно очевидно уже через пару песяцев станет областью россии. Не очень понятно было зачем для того надо было признавать ДНР как отдельное государство, но идимо так вот было удобнее» (рос.)*.

Лебедев А.А. визначає окуповану територію Донецької області як ДНР (тобто як «окремый суб'єкт», «державне утворення»), а окуповану частину Запорізької області - «Таврійською губернією»: *«А теперь настало время самой интересной части моей экскурсии по существующим и несуществующим странам. Если ДНР уже 8 лет как страна и ее признала российская федерация, то теперь настало время поехать в Запорожскую область которая с одной стороны является частью Украины, а с другой стороны она является частью Таврической губернии. Потому что чуть более удачного название пока еще никто не придумал, но значительная часть Запорожской области теперь занята российскими войсками и там соответственно находится новая власть» (рос.)*.

Також, Лебедев А.А. у своєму матеріалі повторює тезу беззаперечного характеру про входження до складу російської федерації Запорізької області України разом з Кримом (АР Крим Україна) як однієї територіальної одиниці -

«Таврійської губернії»: «Здесь в начале города уже стоят плакаты «220 лет Таврической губернии» и изображена карта Таврической губернии. Здесь в начале города уже стоят плакаты «220 лет Таврической губернии» и изображена карта Таврической губернии который как раз показывает юг Запорожской области и Крым. Тем самым у нас есть жирная подсказка о том, что нас ждет в ближайшее время. Таврическую губернию примут в состав российской федерации» (рос.).

Він, тобто Лебедев А.А., схвалює стрімке захоплення (окупацію) Мелітополя - міста в Запорізькій області, обґрунтовуючи це відсутністю бойових дій та руйнувань міста: *«Мелитополь абсолютно целый город. Здесь не было боёв. Его сдали без выстрелов. И это очень хорошо потому что и дома, и люди остались целы и здесь, собственно, ничего не случилось».* Схвалення виражено лексичним значенням прислівників *«очень хорошо»* (рос.).

У розповіді про живлення територій електроенергією Запорізькою АЕС (відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом»), Лебедев А.А. прогнозує роботу станції на економіку російських регіонів: *«Естественно сейчас эта ветка не работает потому что где-то там просто перебиты тупо провода, но в ближайшее время конечно будет восстановлено и совершенно очевидно что эта электростанция теперь будет работать на экономику российских регионов, потому что у нас есть проблема - у нас не хватает электричества в Крыму и у нас проблемы с электричеством на Кавказе который сейчас запитаны от ростовской станиции. Теперь Ростов будет обеспечивать свой Кавказ спокойненько, а Запорожская атомная электростанция будет питать Крым и ЛНР, и ДНР. И теперь уже совершенно очевидно, что и Запорожская область будет под названием «Таврическая губерния» или может еще какое-нибудь придумают название. Таврическая область войдет в состав России» (рос.).*

Описуючи територію Запорізької АЕС, Лебедев А.А. повідомляє про перестрілку, котра відбулась через те, що в будівлі управління знаходились «правосеки»: *«Вот здание заводоуправления, в котором еще недавно здесь были бои, потому что там засели какие-то правосеки. Приехали русские солдаты. Соответственно был небольшой бой. Пару раз стреляли по зданию. Там люди довольно быстро потеряли волю к сопротивлению. Сдались и разбежались. Соответственно это здание сейчас стоит просто со следами пожара».* Також декілька уривків присвячено запереченню інформації про обстріли атомного реактору російськими танками: *«Мы помним, что в то время были страшные новости о том, что «а пиздец все русские танки уже стреляют по атомному реактору. Сейчас будет черныбыль номер два». Ничего такого не было. Просто те люди, которые сидели в офисном здании, которое находится за периметром охраняемом станиции. Они немножко поперестреливались и перестали»; «Радиационный фон на станиции соответствует просто фону на улице. То есть никаких здесь превышение нет, ничего не сломалось, ничего*

никто не разбомбил, никакого радиационного здесь излучения вредного не существует. Короче все абсолютно нормально, как и должно быть» (рос).

Неодноразово у матеріалі Лебедев А.А. повторює тезу про гарантоване входження окупованих територій Луганської, Донецької (позначені як «ДНР», «ЛНР»), Запорізької областей до складу російської федерації: *«Потому, что абсолютно очевидно, что ЛНР, ДНР, а также Запорожская область очень скоро, в результате будущего референдума, войдут в состав России» (рос.).*

Таким чином, у виготовленому та поширеному у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалі Лебедева А.А. під назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» міститься інформація, котра корелюється з пропагандистськими наративами російського медіадискурсу, яку представлено сукупністю тез, а саме:

- повторювана теза беззаперечного характеру про неминучість приєднання окупованих (захоплених) областей України до російської федерації;
- звинувачення українських військовослужбовців у порушенні правил (звичаїв) ведення війни (облаштуванні власних бойових позицій у жилих будинках та прикритті мирними мешканцями);
- схвалення (підтримка) захоплення та окупації Маріуполя;
- схвалення стрімкого захоплення (окупації) Мелітополя - міста в Запорізькій області, обґрунтуванням чому слугує відсутність бойових дій та руйнування міста;
- звинувачення українських військовослужбовців-оборонців «Азовсталі» у стрільбі по цивільних задля налаштування їх проти російських військовослужбовців та у використанні цивільних людей у якості «живого щиту», заручників;
- формування негативного образу українських військовослужбовців;
- заперечення загибелі п'ятисот цивільних людей у сховищі (укритті) у Маріупольському театрі;
- використання найменувань «ДНР», «ЛНР», «Таврическая губерния», котрі інформаційно шкідливі для суверенності й територіальної цілісності України.

Усе вищезазначене є підсилювальним тлом для публічних заперечень Лебедевим А.А. тимчасової окупації частини території України, зокрема територій Луганської, Донецької, Запорізької областей України та Автономної Республіки Крим.

Таким чином, Лебедев Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України, а саме: виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься заперечення тимчасової окупації частини території України.

Крім того, на початку червня 2022 року (точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) Лебедев А.А., будучи громадянином російської федерації, діючи з метою виготовлення та поширення у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалів у яких міститься заперечення тимчасової окупації частини території України, будучи обізнаним щодо розпочатої 24.02.2022 російською федерацією відкритої збройної агресії проти України, а також, що йому був заборонений в'їзд на територію України строком на 5 років з 14.03.2017 по 14.03.2022 року відповідно до рішення Служби безпеки України у зв'язку із вчиненням діяльності, спрямованої на нанесення шкоди національним інтересам у сфері інформаційної діяльності, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, здійснив незаконне перетинання державного кордону України.

Законом України «Про державний кордон України» встановлено, що Державний кордон України визначається Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Захист державного кордону України є невід'ємною частиною загальнодержавної системи забезпечення національної безпеки і полягає у скоординованій діяльності військових формувань та правоохоронних органів держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом. Ця діяльність провадиться в межах наданих їм повноважень шляхом вжиття комплексу політичних, організаційно-правових, дипломатичних, економічних, військових, прикордонних, імміграційних, розвідувальних, контррозвідувальних, оперативно-розшукових, природоохоронних, санітарно-карантинних, екологічних, технічних та інших заходів.

Координація діяльності військових формувань та правоохоронних органів держави із захисту державного кордону здійснюється Державною прикордонною службою України.

Охорона державного кордону України є невід'ємною складовою загальнодержавної системи захисту державного кордону і полягає у здійсненні Державною прикордонною службою України на суші, морі, річках, озерах та інших водоймах, а також Збройними Силами України у повітряному та підводному просторі відповідно до наданих їм повноважень заходів з метою забезпечення недоторканності державного кордону України.

Перетинання державного кордону України здійснюється на шляхах сполучення через державний кордон з додержанням встановленого порядку.

Залізничне, автомобільне, морське, річкове, поромне, повітряне та пішохідне сполучення через державний кордон України здійснюється в пунктах пропуску, що встановлюються Кабінетом Міністрів України відповідно до законодавства і міжнародних договорів України, а також поза пунктами пропуску через державний кордон України у випадках, визначених законодавством.

Пункт пропуску через державний кордон України - це спеціально виділена територія на залізничних та автомобільних станціях, у морських і річкових

портах, аеропортах (аеродромах) з комплексом будівель, споруд і технічних засобів, де здійснюються прикордонний, митний та інші види контролю і пропуск через державний кордон осіб, транспортних засобів, вантажів та іншого майна.

Не є порушеннями правил перетинання державного кордону України вимушене перетинання державного кордону особами, транспортними засобами на суші, заходження іноземних невійськових суден і військових кораблів у територіальне море та внутрішні води України, вимушений вліт повітряних суден та інших літальних апаратів, вчинені в стані крайньої необхідності, а також за інших вимушених обставин.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.02.2015 № 106-р «Про закриття пунктів пропуску через державний кордон», серед іншого, закриті пункти пропуску, розташовані на межі Луганської та Донецької областей з російською федерацією, а саме: «Червонопартизанськ», «Дьоміно - Олександрівка», «Новобіла», «Новоборовці», «Краснодарський», «Северний», «Заринівка», «Ульянівське», «станція Успенка», «Олександрівка», «Вільхове».

Разом з тим, Лебедев А.А., у невстановленому органом досудового розслідування місці державного кордону України у Луганській та Донецькій областях з територією російської федерації, скориставшись офіційно закритим з 2015 року пунктом пропуску через державний кордон України з російською федерацією, незаконне функціонування якого підтримується терористичними організаціями «ЛНР» та «ДНР», здійснив перетинання державного кордону України з метою заподіяння шкоди інтересам держави в сфері інформаційної діяльності.

У подальшому, Лебедев А.А., діючи умисно, незаконно відвідав тимчасово окуповані міста Донецьк, Маріуполь Донецької області, Мелітополь, Енергодар Запорізької області та територію об'єкта зі спеціальним статусом безпеки – відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

При цьому певні свої дії та висловлювання під час відвідування тимчасово окупованої території України він фіксував на фото-, відеозаписуючі пристрої, з метою їх подальшого поширення мережею Інтернет серед необмеженого числа осіб.

В невстановленому досудовим розслідуванням місці та у невстановлений час, Лебедев А.А. з відзнятого фото та відео матеріалу впродовж незаконного відвідування тимчасово окупованих територій України, виготовив відеорепортаж, тривалістю 51 хвилина 25 секунд, російською мовою, у публіцистичному стилі, із назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» (рос.), який 13.07.2022 поширив у мережі Інтернет на у YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=EXGFmGwS2Xs&t=1s>.

Зокрема, поширений Лебедевим А.А. відеоматеріал наочно відображає та описує його подорож тимчасово окупованою територією України, а саме містами Маріуполь і Донецьк Донецької області, а також містами Мелітополь та Енергодар Запорізької області, а також об'єкта зі спеціальним статусом

безпеки – відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

У виготовленому та поширеному у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалі Лебедева А.А. під назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» міститься інформація, котра корелюється з пропагандистськими наративами російського медіадискурсу, яку представлено сукупністю тез, а саме:

- повторювана теза беззаперечного характеру про неминучість приєднання окупованих (захоплених) областей України до російської федерації;
- звинувачення українських військовослужбовців у порушенні правил (звичаїв) ведення війни (облаштуванні власних бойових позицій у жилих будинках та прикритті мирними мешканцями);
- схвалення (підтримка) захоплення та окупації Маріуполя;
- схвалення стрімкого захоплення (окупації) Мелітополя - міста в Запорізькій області, обґрунтуванням чому слугує відсутність бойових дій та руйнування міста;
- звинувачення українських військовослужбовців-оборонців «Азовсталі» у стрільбі по цивільних задля налаштування їх проти російських військовослужбовців та у використанні цивільних людей у якості «живого щиту», заручників;
- формування негативного образу українських військовослужбовців;
- заперечення загибелі п'ятисот цивільних людей у сховищі (укритті) у Маріупольському театрі;
- використання найменувань «ДНР», «ЛНР», «Таврическая губерния», котрі інформаційно шкідливі для суверенності й територіальної цілісності України.

Відповідно до Глосарія Ради національної безпеки і оборони України: «з метою деструктивного інформаційного впливу, маніпуляцій суспільною думкою російській спецслужби інфільтрують в український та світовий інформаційний простір назви, терміни та словосполучення, за допомогою яких намагаються легітимізувати псевдодержавні утворення на Сході України, спробу анексії Криму, просувати російській пропагандистські стратегії».

Поширення зазначеного відеоматеріалу серед необмеженого кола осіб, користувачів відеохостингу YouTube, завдало шкоди інтересам держави у інформаційній сфері.

Таким чином, Лебедев Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-2 КК України, а саме: перетинання державного кордону України з метою заподіяння шкоди інтересам держави.

Також, на початку червня 2022 року (точного часу досудовим розслідуванням не встановлено), але не пізніше 13.07.2022 Лебедев А.А.,

будучи громадянином російської федерації, діючи з метою виготовлення та поширення у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалів у яких міститься заперечення тимчасової окупації частини території України, будучи обізнаним щодо розпочатої 24.02.2022 російською федерацією відкритої збройної агресії проти України, а також, що йому був заборонений в'їзд на територію України строком на 5 років з 14.03.2017 по 14.03.2022 року відповідно до рішення Служби безпеки України у зв'язку із вчиненням діяльності, спрямованої на нанесення шкоди національним інтересам у сфері інформаційної діяльності, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, здійснив незаконне перетинання державного кордону України та порушив порядок в'їзду на тимчасово окуповану територію України.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022), тимчасово окупована рф територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених частиною першою статті 3 Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по цей час більшу частину території Донецької та Запорізької областей, в т.ч. міста Маріуполь, Мелітополь, Енергодар та об'єкт зі спеціальним статусом безпеки – відокремлений підрозділ «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» захоплено військовослужбовцями зс рф і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Статтею 10 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» передбачено, що іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, в'їжджають на тимчасово окуповану територію та виїжджають з неї в порядку, встановленому частиною першою та другою цієї статті (через контрольні пункти в'їзду-виїзду, на яких здійснюється тимчасовий прикордонний контроль), за умови пред'явленням паспортного документа іноземця (документа, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства)

та спеціального дозволу з урахуванням положень Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства». Порядок в'їзду громадян України, іноземців та осіб без громадянства на тимчасово окуповану територію та виїзду з неї встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Порядком в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.2015 № 367 зі змінами та доповненнями встановлено, що в'їзд на тимчасово окуповану територію України та виїзд з неї здійснюються через контрольні пункти в'їзду-виїзду: іноземців та осіб без громадянства - за паспортним документом та спеціальним дозволом, виданим територіальним органом ДМС.

Кількість контрольних пунктів в'їзду-виїзду, місцезнаходження і межі їх режимних та сервісних зон (у тому числі об'єктів сервісного обслуговування), дорожні коридори визначаються та затверджуються відповідно до пункту 8 Положення про облаштування контрольних пунктів в'їзду на тимчасово окуповані території у Донецькій та Луганській областях, тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим і м. Севастополя та виїзду з них, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.2020 № 1363. Відповідна інформація розміщується на офіційних веб-сайтах Міноборони, Адміністрації Держприкордонслужби, Держмитслужби.

Разом з тим, Лебедев А.А., у невстановленому органом досудового розслідування місці державного кордону України у Луганській та Донецькій областях з територією російської федерації, скориставшись офіційно закритим з 2015 року пунктом пропуску через державний кордон України з російською федерацією, незаконне функціонування якого підтримується терористичними організаціями «ЛНР» та «ДНР», здійснив перетинання державного кордону України та порушив порядок в'їзду на тимчасово окуповану територію України з метою заподіяння шкоди інтересам держави в сфері інформаційної діяльності.

У подальшому, Лебедев А.А., діючи умисно, незаконно відвідав тимчасово окуповані міста Донецьк, Маріуполь Донецької області, Мелітополь, Енергодар Запорізької області та територію об'єкта зі спеціальним статусом безпеки -- відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

При цьому певні свої дії та висловлювання під час відвідування тимчасово окупованої території України він фіксував на фото-, відеозаписуючі пристрої, з метою їх подальшого поширення мережею Інтернет серед необмеженого числа осіб.

В невстановленому досудовим розслідуванням місці та у невстановлений час, Лебедев А.А. з відзнятого фото та відео матеріалу впродовж незаконного відвідування тимчасово окупованих територій України, виготовив відеорепортаж, тривалістю 51 хвилина 25 секунд, російською мовою, у публіцистичному стилі, із назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» (рос.), який 13.07.2022 поширив у мережі Інтернет на відеохостинге YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=EXGFmGwS2Xs&t=1s>.

Зокрема, поширений Лебедевим А.А. відеоматеріал наочно відображає та описує його подорож тимчасово окупованою територією України, а саме містами Маріуполь і Донецьк Донецької області, а також містами Мелітополь та Енергодар Запорізької області, а також об'єкта зі спеціальним статусом безпеки – відокремленого підрозділу «Запорізька АЕС» Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

У виготовленому та поширеному у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалі Лебедева А.А. під назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» міститься інформація, котра корелюється з пропагандистськими наративами російського медіадискурсу, яку представлено сукупністю тез, а саме:

- повторювана теза беззаперечного характеру про неминучість приєднання окупованих (захоплених) областей України до російської федерації;
- звинувачення українських військовослужбовців у порушенні правил (звичаїв) ведення війни (облаштуванні власних бойових позицій у жилих будинках та прикритті мирними мешканцями);
- схвалення (підтримка) захоплення та окупації Маріуполя;
- схвалення стрімкого захоплення (окупації) Мелітополя - міста в Запорізькій області, обґрунтуванням чому слугує відсутність бойових дій та руйнування міста;
- звинувачення українських військовослужбовців-оборонців «Азовсталі» у стрільбі по цивільних задля налаштування їх проти російських військовослужбовців та у використанні цивільних людей у якості «живого щиту», заручників;
- формування негативного образу українських військовослужбовців;
- заперечення загибелі п'ятисот цивільних людей у сховищі (укритті) у Маріупольському театрі;
- використання найменувань «ДНР», «ЛНР», «Таврическая губерния», котрі інформаційно шкідливі для суверенності й територіальної цілісності України.

Відповідно до Глосарія Ради національної безпеки і оборони України: «з метою деструктивного інформаційного впливу, маніпуляцій суспільною думкою російській спецслужби інфільтрують в український та світовий інформаційний простір назви, терміни та словосполучення, за допомогою яких намагаються легітимізувати псевдодержавні утворення на Сході України, спробу анексії Криму, просувати російській пропагандистські стратегії».

Поширення зазначеного відеоматеріалу серед необмеженого кола осіб, користувачів відеохостингу YouTube, завдало шкоди інтересам держави у інформаційній сфері.

Тобто, Лебедев Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 332-2 КК України, а саме порушення порядку в'їзду на тимчасово

окуповану територію України з метою заподіяння шкоди інтересам держави.

Наприкінці 2013 року російською федерацією (далі – рф) із залученням її збройних сил прийнято рішення здійснити протиправні умисні дії, спрямовані на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміни меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема, шляхом окупації частини території України, а саме території Донецької та Луганської областей.

У березні – квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія рф шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 07.04.2014 оголошено «Декларацію про суверенітет Донецької народної республіки» та 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акта про проголошення державної самостійності Донецької народної республіки», за результатами якого проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»).

У квітні 2014 року на території Донецької області створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), у складі якої з метою здійснення терористичних актів створені незаконні озброєні підрозділи та інші так звані органи державної влади, в т.ч. фіскальні та псевдобанківські установи, діяльність яких направлена на забезпечення фінансування діяльності терористичної організації.

Вказана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки, чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організації, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Так, на учасників політичного блоку терористичної організації покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;
- видача нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «ДНР»;
- організація та проведення незаконних референдумів та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення Донецької області щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схилення їх до участі

у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії між лідерами «ДНР», представниками влади та ЗС РФ з метою координації дій щодо застосування актів збройної сили проти держави України, спрямованих на захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам Антитерористичної операції (далі – АТО) та Операції об'єднаних сил (далі – ООС);

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників силового блоку терористичної організації покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил АТО, зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні АТО та ООС;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичної організації «ДНР» та організація їх у групи, навчання, озброєння і керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;

- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та ООС і забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є насильницька зміна та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до п. 16 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

Статтями 17 та 65 Конституції України визначено, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Положеннями статті 25 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» встановлено, що керівники та посадові особи підприємств, установ і організацій, а також громадяни, які сприяли терористичній діяльності, несуть відповідальність згідно з законом.

Однак, в порушення Конституції України, з квітня 2014 року по теперішній час, з метою реалізації злочинного умислу та досягнення зазначених завдань, учасниками терористичної організації «ДНР» здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та іншим представникам сил антитерористичної операції у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», антитерористична операція це комплекс скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження, запобігання та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності.

При цьому, поняття терористичної організації визначено в статті 1 вищевказаного Закону, відповідно до якого терористична організація це стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого проведено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Організація визнається терористичною, якщо хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

Так, відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» терористична діяльність – діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

Терористичні організації створюються для вчинення діянь, передбачених частинами 1-3 ст. 258 КК України, а також інших злочинів терористичної спрямованості, тобто діянь, направлених на залякування населення з метою спонукання держави, міжнародної організації, фізичної чи юридичної особи до прийняття чи відмови від прийняття будь-якого рішення. При цьому, злочини терористичної організації відрізняються від інших споріднених злочинів саме фактором цілеспрямованості залякування населення як засобу досягнення поставленої мети.

Враховуючи вищевикладене, вказана організація «ДНР» підпадає під зазначені ознаки терористичної організації, має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організацій, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу Про визнання РФ державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано російську федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а так звані «ДНР» і «ЛНР» терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами російської федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Крім того, визнання Верховною Радою України так званої самопроголошеної організації «ДНР» терористичною, а численні злочини вчинені її представниками, знайшли своє відображення у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1596-VII, Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного Російською Федерацією міжнародного тероризму» схваленій постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII, Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав - членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 № 106-VIII, Заяві Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», схваленій постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII.

Отже, Верховною радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення «ДНР» до терористичної організації,

а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Також, Конвенцією ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 15.11.2000 зобов'язано держави-учасниці криміналізувати участь в організованій злочинній групі. При цьому відповідно до п. «а» ст. 2 цієї Конвенції організована злочинна група означає структурно оформлену в групу в складі трьох або більше осіб, що існує протягом визначеного періоду часу і діє узгоджено з метою здійснення одного або декількох серйозних злочинів, визнаних такими відповідно до цієї Конвенції, для того, щоб одержати, прямо або посередньо, фінансову або іншу матеріальну вигоду.

Аналіз кримінального законодавства, Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 27.01.1977 № ETSN90, Протоколу, що вносить зміни до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом від 15.05.2003 № ETSN190, Резолюції Ради Безпеки ООН від 28.09.2001 № 1373 по боротьбі з тероризмом, Конвенція Ради Європи про запобігання тероризму від 16.05.2005, а також відповідних положень Закону України «Про боротьбу з тероризмом» показує, що терористична організація виділена, як вид злочинної організації за спеціальною метою – здійснення терористичної діяльності.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ДНР» представниками російської федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Донецької області сформовані підрозділи політичного (органи державної влади «ДНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Вказана терористична організація «ДНР» має організовану структуру військового типу, а саме: єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність її дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають тяжке військово озброєння та військову техніку. У зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ДНР», придушення організованого опору населення на окупованій території, депортації населення Донецької області, встановлення режиму військового стану, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень. Вказані формування дислокуються в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово

окупованій частині Донецької області та мають загальну координацію керівництва.

У зв'язку з повномасштабним вторгненням російської федерації на Україну, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який у подальшому Указами Президента України № 133/2022 від 14.03.2022, № 259/2022 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022, № 58/2023 від 06.02.2023, № 254/2023 від 01.05.2023 неодноразово продовжувався, востаннє до 18.08.2023.

Точної дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено, але не пізніше 13.07.2022 громадянин російською федерації Лебедев Артемій Андрійович маючи достатній рівень освіти і життєвого досвіду для надання критичної оцінки своїм діям, сформував стійкий умисел, направлений на сприяння діяльності терористичній організації, т.зв. «донецькій народній республіці».

Так, однією із задач «політичного блоку» зазначеної терористичної організації є, черед іншого, налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації, в т.ч. блогерами, «лідерами думок» тощо, з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України і осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації – «донецька народна республіка» та терористичних груп, які входять до її складу, є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з власної ініціативи, Лебедев А.А., який, серед іншого, є медійною особою - блогером із широким колом глядачів і читачів, що виготовляє і поширює (розповсюджує) у всесвітній мережі Інтернет матеріали публічного комунікативного характеру, добровільно вирішив сприяти діяльності зазначеної терористичної організації шляхом інформаційного забезпечення.

Зокрема, на початку червня 2022 року (точного часу досудовим розслідуванням не встановлено) Лебедев А.А., діючи умисно, з метою виготовлення та подальшого поширення у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалів у яких міститься заперечення тимчасової окупації частини території України, а також фактичне схвалення сворення російською федерацією псевдовладних терористичних утворень «ДНР», незаконно потрапив на тимчасово окуповану територію України.

При цьому Лебедев А.А. незаконно переткнув державний кордон України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, за допомогою представників країни агресора та псевдовладних утворень терористичної організації «ДНР», з метою заподіяння шкоди інтересам держави, та порушив порядок в'їзду на тимчасово окуповану територію України.

Реалізуючи свій злочинний умисел, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою заподіяння шкоди інтересам держави, перебуваючи на території Донецької області, сприяючи своїми діями окупаційній владі країни агресора та терористичній організації «ДНР», і діючи за їх дозволом, Лебедев А.А., серед іншого незаконно відвідав тимчасово окуповані міста Донецьк, Маріуполь Донецької області.

При цьому певні свої дії та висловлювання під час відвідування тимчасово окупованої території України він фіксував на фото-, відеозаписуючі пристрої, з метою їх подальшого поширення мережею Інтернет серед необмеженого числа осіб.

У невставленому досудовим розслідуванням місці та час, Лебедев А.А. з віднятого фото та відео матеріалу впродовж незаконного відвідування тимчасово окупованих територій України виготовив відеорепортаж, тривалістю 51 хвилина 25 секунд, російською мовою, у публіцистичному стилі, із назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» (рос.), який 13.07.2022 поширив у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube: <https://www.youtube.com/watch?v=EXGFmGwS2Xs&t=1s>.

Зокрема, поширений Лебедевим А.А. відеоматеріал наочно відображає та описує його подорож тимчасово окупованою територією України, в т.ч. містами Маріуполь і Донецьк Донецької області.

Причому, Лебедев А.А., позиціонує себе як мандрівника, не пов'язаного з політикою, а створений ним інформаційний продукт – «об'єктивним матеріалом», усвідомлюючи незаконність та протиправність своїх дій, бажаючи уникнути передбачену законом кримінальну відповідальність, у відеоматеріалі зазначає, що *«причем из всех людей, которые есть в этом списке, я единственный человек, который не военный, не политик, не чиновник, и не какой-то государственный служащий. Я обычный дизайнер и путешественник»* (рос.); *«Но я не тот человек, который пишет историю. Я тот человек, который историю наблюдает глазами, потому что одно дело рассказывать про новости, а другое оказаться в центре этих самых новостей. Центр новостей выглядят вот так: «россия здесь навсегда»* (рос.).

У подальшому, діючи в інтересах країни агресора та сприяючи терористичній організації «ДНР», Лебедев А.А. у своєму матеріалі із назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» свідомо зауважує, що для подорожі на **тимчасово окуповану територію України** рекомендовано позначити машину латинською літерою «Z» задля маркування «своїх»: *«Дальше рекомендуется свою машину украсить буквами «Z» для того, чтобы они не сильно выделялись среди всех окружающих машин. Это такое опознавательный знак «Свои»;*

«Если в Москве у нее есть какие-то коннотации не очень приятные возможно для некоторых людей это на юге отношения к этому; абсолютно другое. Там это выглядит как просто маркировка своих» (рос.).

Розповідаючи про Маріуполь, Лебедев А.А. свідомо, діючи умисно, звинувачує українських військовослужбовців, які там здійснювали заходи із забезпечення національної безпеки й оборони, відсічі й стримування збройної агресії російської федерації та незаконних загонів силового блоку терористичної організації «ДНР», в облаштуванні власних бойових позицій у жилих будинках та прикритті мирними мешканцями: *«Сначала шли интенсивные бои внутри города. Потом весь город «ухайдокали» и соответственно все, кто воевал сидя в жилых домах, прикрываясь мирными жителями, они все слились и убежали в сторону «Азовстали» который находится сбоку от города. Соответственно, когда город был зачищен, все остатки всех бойцов спрятались на территории «Азовстали» которая сама по себе очень нехилое такое предприятие размером с небольшой город» (рос.).*

Одночасно, Лебедев А.А. у своєму відеоматеріалі, описує події на металургійному комбінаті «Азовсталь» під час бойових дій у Маріуполі Донецької області навесні 2022 року зокрема, *«что первым людям не разрешали уходить с комбината «Азовсталь»...»(рос.)* та вказує на те, що українські військовослужбовці були для цих цивільних небезпечними: *«Едем дальше на другой конец комбината. Надпись на стене «Дети, гражданские 50 человек». На веревке остались детские вещи. Будем надеяться, что все эти дети вышли и теперь у них все хорошо и они в безопасности. Потому что мы знаем, что в конечном итоге бойцы АЗОВа устали сидеть. У них стали заканчиваться силы и ресурсы. Киев им никак не мог помочь. Кормил их исключительно обещаниями. Там начались естественно внутренние всякие проблемы, свары и т.д. Потому что АЗОВцы не хотели кормить ВСУшников и там много всяких разных человеческих трагических историй, которые в соответствующих пабликах можно прочитать и посмотреть. У всех этих людей взяли интервью. Они много чего интересного рассказали. Женщины и дети, которые были никак не виноваты. Половина из них родственники тех, кто работал на этом комбинате. Половина какие-то местные окрестные жители, которые просто спрятались бомбоубежище. Как мы знаем, первым делом их спасли, как только такая возможность появилась, потому что первым людям не разрешали уходить с комбината «Азовсталь» и просто стреляли в спину и говорили смотрите это вот русские солдаты вас убивают. Поэтому их использовали в качестве живого щита, в качестве заложников и они там несчастные сидели два месяца в подвалах в самых разных зданиях, а бомбоубежим там в этом комбинате простодох...ща» (рос.).*

Лебедев А.А. проводить аналогію між стандартними (шаблонними) голлівудськими фільмами та подіями на «Азовсталі» під час воєнних дій у Маріуполі 2022 року: *«Здесь все в одном подвале, также есть огромное количество всяких сожженных пистолетов, огромное количество патронов и огромное количество разбросанной одежды. Здесь находилась я думаю*

несколько сотен человек. Зрелище конечно абсолютно ужасающее. Очень похоже на финальные сцены в разных фильмах когда злодеи запираются на какой-нибудь промышленной территории и дальше приходят хорошие ребята которые ценой своей жизни его из этой самой промышленной территории отправляют на тот свет. Здесь прям ровно как в Голливуде все и происходило. В течении двух месяцев просто здесь был ад на земле и те люди, которые в результате не погибли и выжили слава богу что они хотя бы остались живы в плену» (рос.).

При цьому, Лебедев А.А. заперечує загибель п'ятисот цивільних людей у сховищі (укритті) у Маріупольському театрі: «Выглядит он очень театрально, потому, что фигуры, которые стояли на фронте так и остались стоять, а задняя часть театра обрушилась. Как мы помним люди много спорили о том, в результате чего произошло это обрушение то ли АЗОВцы туда занесли какие-то мешки с гексогеном и для того, чтобы это здание взорвали какой-то момент зачем-то эти мешки подорвали, то ли на это здание упала бомба с самолета. В любом случае рассказы о том, что здесь в подвале погибло 500 детей не соответствует действительности, во-первых, потому что подвал наполовину целый, а та часть подвала, которая была засыпана, говорят, что там было пять человек. То есть перед тем, как на это здание упала бомба или, взорвались мешки со взрывчаткой. Людей отсюда все-таки вывели и это хорошо» (рос.).

У репортажі Лебедевим А.А. лексема «освобожденный» (рос.) повторюється поряд з найменуванням Донецької області як «Донецької народної республіки»: «Для удобства перемещения у нас было два пропуска: один пропуск на беспрепятственный проезд в период действия комендантского часа по ДНР, а другой пропуск давал проезд по освобожденной территории донецкой народной республики» (рос.).

Згадуючи у поширеному матеріалі готель у Донецькій області, Лебедев А.А. висловлює тезу беззаперечного характеру про гарантоване входження Донецької області, позначеної так званою «ДНР», до складу російської федерації: «Жил я в гостинице PARK INN BY RADISSON. Я уже был в ДНР в 2016 году и тогда была удивительная ситуация поскольку эта гостиница американская, она находится формально является юридическим лицом украинским, а находится на территории ДНР. Поэтому она как бы в рублевой зоне. Поэтому мне начислили баллы RADISSON. Мне выставили счет гривнах и взяли тогда оплату в рублях. Сейчас Украины и Америке здесь нет. С ними уже попрощались. Сейчас эта территория ДНР, которая совершенно очевидно уже через пару пезяцев станет областью россии. Не очень понятно было зачем для того надо было признавать ДНР как отдельное государство, но видимо так вот было удобнее» (рос.).

У подальшому Лебедев А.А. розповідає про візит, за сприяння окупаційної влади країни-агресора та представників псевдовлажних органів терористичної організації «ДНР», на територію зруйнованого Міжнародного аеропорту «Донецьк» імені Сергія Прокоф'єва: «Настало время посетить

линию боевого соприкосновения. То есть линию фронта. В Донецке это линия уже 8 лет находится в Донецком аэропорту. Аэропорт построили. Он был прекрасный. Я даже успел один раз оттуда вылететь. Был прям действительно хороший приятный свеженький такой аэропорт с такими классными деревянными панелями внутри от которого, естественно, осталось вот такое вот зрелище. Очень грустно. Но понятно, что восстановлению это все не подлежит, а подлежит исключительно сносу, который случится неизвестно когда. С другого конца взлетно-посадочной полосы сидят уже войска Украины. И вот они так в восемь лет сидят друг напротив друга и время от времени постреливают друг в друга.

Здесь располагается знаменитый батальон «сомали». В здании аэропорта ежедневно дежурит солдаты, которые на разных этажах располагаются и смотрят за тем, чтобы с той стороны никто не приехал или не пришел. Один раз украинские военные попытались взять здание аэропорта штурмом на нескольких танках, но все эти танки были подбиты.

Вот я в бронезилете с надписью «команда путина» и в каске. Такой бронезилет мне выдали здесь на месте. Во все остальные поездки я бронезилетом не пользовался. (рос.)

Також, Лебедев А.А. у своєму відеоматеріалів визначає окуповану територію Донецької області як ДНР (тобто як «окремый суб'єкт», «державне утворення»), а окуповану частину Запорізької області - «Таврійською губернією»: «А теперь настало время самой интересной части моей экскурсии по существующим и несуществующим странам. Если ДНР уже 8 лет как страна и ее признала российская федерация, то теперь настало время поехать в Запорожскую область которая с одной стороны является частью Украины, а с другой стороны она является частью Таврической губернии. Потому что чуть более удачного название пока еще никто не придумал, но значительная часть Запорожской области теперь занята российскими войсками и там соответственно находится новая власть» (рос.).

Неодноразово у матеріалі Лебедев А.А. повторює тезу про гарантоване входження окупованих територій Луганської, Донецької (позначені як «ДНР», «ЛНР»), Запорізької областей до складу російської федерації: «Потому, что абсолютно очевидно, что ЛНР, ДНР, а также Запорожская область очень скоро, в результате будущего референдума, войдут в состав России» (рос.).

Таким чином, у виготовленому та поширеному у мережі Інтернет на відеохостингу YouTube матеріалі Лебедева А.А. під назвою «ДНР и Украина, 48 часов челлендж» міститься інформація, котра корелюється з пропагандистськими наративами російського медіадискурсу та основними завданням політичного блоку терористичної організації т.зв. «ДНР», яку представлено сукупністю тез що сприяють діяльності терористичної організації у інформаційному середовищі, а саме:

- звинувачення українських військовослужбовців у порушенні правил (звичай) ведення війни (облаштуванні власних бойових позицій у жилих будинках та прикритті мирними мешканцями);

- схвалення (підтримка) захоплення та окупації Маріуполя;
- звинувачення українських військовослужбовців-оборонців «Азовстали» у стрільбі по цивільних задля налаштування їх проти російських військовослужбовців та у використанні цивільних людей у якості «живого щиту», заручників;
- формування негативного образу українських військовослужбовців;
- заперечення загибелі п'ятисот цивільних людей у сховищі (укритті) у Маріупольському театрі;
- використання найменувань «ДНР», «ЛНР», «Таврическая губерния», котрі інформаційно шкідливі для суверенності й територіальної цілісності України.

Таким чином, Лебедев Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, а саме у сприянні діяльності терористичної організації.

У подальшому, не пізніше 12.04.2023, у невстановленому досудовим розслідуванні місці та час, громадянин російської федерації Лебедев А.А., який є медійною особою – блогером із широким колом глядачів і читачів, що виготовляє і розповсюджує у всесвітній мережі Інтернет (всесвітня ситема сполучений компютерних мереж, що заснована на комплекті Інтернет-протоколів), діючи умисно, використовуючи відеохостинг «YouTube», виготовив та розповсюдив на сторінці офіційного Інтернет-сайту «YouTube» відеоматеріал під назвою «Суд над «ЕбиДоеби»/Онлайн-привизыв/Полный запрет вейпов» (рос.), розміщений за посиланням: «<https://www.youtube.com/watch?v=MWX8czfPy1w>», який станом на 13.04.2023 переглянуто **259 200 користувачами.**

Зокрема, Лебедев А.А., умисно, розуміючи, що його відео буде переглянуте необмеженим колом користувачів, серед іншого, використовуючи тактику мовного нагнітання негативних фактів та наслідків, свідомо публічно закликав до агресивної війни, виразивши це таким лексичними засобами (спонукальні конструкції), у яких виражена комунікативна інтенція мовця – спонукати російській війська повернути Одесу до складу росії: *«Конечно же я за то, чтобы русские войска прошли еще чуть-чуть вперед, взяли Одессу»; «Пожалуйста верните Одессу обратно!»; «... прошу не возвращаться без Одессы» (рос.).*

Таким чином, Лебедев Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 436 КК України, а саме у публічних закликах до агресивної війни, а також виготовленні матеріалів із закликами до чинення таких дій з метою їх розповсюдження та розповсюдження таких матеріалів.

Також, не пізніше 12.04.2023, у невстановленому досудовим розслідуванні місці та час, громадянин російської федерації Лебедев А.А., який є медійною особою – блогером із широким колом глядачів і читачів, що виготовляє і поширює у всесвітній мережі Інтернет (всесвітня ситема сполучений компютерних мереж, що заснована на комплекті Інтернет-протоколів), діючи умисно, використовуючи відеохостинг «YouTube», виготовив та поширив на сторінці офіційного Інтернет-сайту «YouTube» відеоматеріал під назвою «Суд над «Ебидоеби»/Онлайн-призыв/Полный запрет вейпов» (рос.), розміщений за посиланням: «<https://www.youtube.com/watch?v=MWX8czfPy1w>», який станом на 13.04.2023 переглянуто 259 200 користувачами.

Зокрема, Лебедев А.А., умисно, розуміючи, що його відео буде переглянуто необмеженим колом користувачів, серед іншого, використовуючи тактику мовного нагнітання негативних фактів та наслідків, свідомо публічно виправдовує, визнає правомірною збройну агресію Російської Федерації проти України, розпочатою у 2014 році, заперечує тимчасову окупацію частини території України, виразивши це таким лексичними засобами: *«У меня отношения очень простое: этих пидорасов надо послать У меня нет никакого другого отношения. Поэтому сейчас, когда идёт Война и когда русские войска завоёвывают русские территории, которые всегда были русскими, просто бы они были по ошибке подарены на Украине, а Украина взяла и решила, что теперь можно не пускать туда русских. Конечно же я за то, чтобы русские войска прошли еще чуть-чуть вперед, взяли Одессу, выкинули ... пидорасов из власти»*; *«Не нужно никого убивать. Но не нужно никому мешать приезжать туда куда он хочет. Это именно то, что я имею в виду, когда я прошу российские войска не возвращаться без Одессы... Абсолютно никакого уважения к текущей украинской власти у меня нет, потому что это сборище тупорылых говноедов, которые не вызывают ни одной капли уважения. Это просто ребята которые также точно, как и я родились в Советском Союзе. Также всю жизнь говорили по-русски, а сейчас решили что они как-то вот [__] не с нами, что они сейчас пойдут в Европу. При том что в Европе они ... никому не нужны. Их там никто не пустит, не ждёт. Только разве что помыть унитаз или покачать ребёнка. А так Украина просто станет ещё более несчастна, ещё более бедные, ещё более опустошённые страной, и все эти чуваки, которые переживали что Януковича: «О боже как это страшно. У нас коррупция. Невозможно жить». Вспоминайте эти времена как самое лучшее что было в вашей жизни дорогие украинцы. Вы видите, к чему приводит то, когда вдруг берешь и выкидываешь власть. Власть не надо любить. (...) Но сам факт наличия каркаса власти очень сильно укрепляет всё остальное что есть в этой жизни. Мы видим на примере Украины. Когда у них случился Майдан и я тогда всё это говорил, что совершенно неправильно разваливаете институты власти и Янукович, который оказался сциклом вместо того, чтобы позвонить Путину и сказать: «Давай войска! Сейчас мы ... тут разгоним Майдан!»». Тема была бы полностью закрыта. Никто бы не умирал, никто бы не воевал, никто бы не*

защищал ничего. Просто не было бы ни Мариуполя, никаких других ужасов, а при этом была бы просто прекрасная хорошая страна, в которой был бы порядок. Сейчас мы видим, что бывает в стране, в которой люди решили, что типа мы здесь власть сейчас. Мы скинем уродов и у нас всё будет хорошо. Хорошо, к сожалению, не будет. Будет вот такой [__] которое я сейчас и мне хочется чтобы его не было. И это моё главное пожелание к русской армии...» (рос.).

Таким чином, Лебедев Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України, а саме – виготовлення, поширення матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатою у 2014 році, заперечення тимчасової окупації частини території України, вчинені повторно, з використанням засобів масової інформації.

Крім того, у невстановлену в ході досудового розслідування дату та час, але не пізніше 12.04.2023, незважаючи на те, що російська федерація відкрито вторгалась на територію України та здійснює агресивні військові дії та військові злочини проти мирного населення, намагаючись захопити її територію та знизити державний суверенітет, громадянин російської федерації Лебедев Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, який є медійною особою – блогером із широким колом глядачів і читачів, що виготовляє і поширює у всесвітній мережі Інтернет (всесвітня ситема сполучений компютерних мереж, що заснована на комплекті Інтернет-протоколів), діючи умисно, використовуючи відеохостинг «YouTube», виготовив та розповсюдив на сторінці офіційного Інтернет-сайту «YouTube» відеоматеріал під назвою «Суд над «Ебидоеби»/Онлайн-призыв/Полный запрет вейпов» (рос.), розміщений за посиланням: «<https://www.youtube.com/watch?v=MWX8czfPy1w>».

При цьому, Лебедев А.А. свідомо переслідував мету розповсюдження на відеохостингу YouTube матеріалів із публічними закликами до вчинення умисних дій, з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, як серед 149 000 тисяч глядачів, які є підписниками його каналу, так і серед необмеженого кола користувачів, оскільки доступ до каналу на відеохостингу був відкритим для перегляду публікацій, коментарів та реакцій тощо, у зв'язку з чим кількість переглядів вказаного відеоматеріалу станом на 13.04.2023 становив 259 200.

Для реалізації свого злочинного умислу, спрямованого на зміну меж території, державного кордону України, 12.04.2023, у невстановленому досудовим розслідуванням місці, Лебедев А.А., усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, а також те, що зі змістом матеріалів його публікації, може ознайомитися необмежена кількість осіб, використовуючи відеохостинг YouTube за посиланням <https://www.youtube.com/watch?v=MWX8czfPy1w>

опублікував відеорепортаж, тривалістю 01 год. 32 хв. 57 сек., російською мовою, у публіцистичному стилі, із назвою «Суд над «Ебидоеби»/Онлайн-призыв/Полный запрет вейпов», в якому використовуючи тактику мовного нагнітання негативних фактів та наслідків, застосовуючи сконукальні контрукції з комунікативною спрямованістю, свідомо публічно закликава до зміни меж території та державного кордону України, виразивши це таким лексичними засобами: *«У меня запрос такой к русским войскам: «Пожалуйста верните Одессу обратно!». Там никаких людей конечно же никто убивать не будет, а нужно просто поменять власть. Это единственная цель которой я себя вижу опять же исключительно дипломатическими способами Там сейчас засели говноеды, которые решили не пускает русских людей. Это абсолютно чудовищное преступление потому, что нельзя не пускать русских людей в русский город. (...) Не нужно никого убивать. Но не нужно никому мешать приезжать туда куда он хочет. Это именно то, что я имею в виду, когда я прошу российские войска не возвращаться без Одессы» (рос.)*.

Таким чином, Лебедєв Артемій Андрійович, 13.02.1975 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 110 КК України, а саме у розповсюдженні матеріалів із закликами до вчинення дій з метою зміни меж території або державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України

**Слідчий 1 відділу 3 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
лейтенант юстиції**

Вікторія СЕМЕНЮК

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор третього відділу управління
організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки Департаменту
нагляду за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора**

Дмитро ГОРОЖАНКІН

« 18 » 07 2023 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом. Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник: _____

**Слідчий 1 відділу 3 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
лейтенант юстиції**

Вікторія СЕМЕНЮК